

FOGLALAT: Magyarország (kinevezések; Árva megyei tisztújítás; Nádorunk utazása Bademsbe; Jozipovich György turopolyai gr. 's Trattner Mária †; gyapjuár a' pesti fiók vásáron; magyar tudós társaság 's a' t.) Portugália (carlosi spanyol foglyok sorsa.) Spanyolország (Alvaro indítványa rendszer-változtatás iránt a' polgárháboru-viselésben; az angol segédsereg szomorú helyzete; hadi hírek; d. Carlos átköltözik az Ebrón; 's a' t.) Anglia (Britannia levele Hannoverához, parlamentí viták; R. Peel levele választóihoz; Lyndhurst l. házassulandó; vonás Victoria királynő magányos életéből; látogatása a' királyi özvegynél; 's a' t.) Franciaország (Rigny tábornok pöre; kérelem a' gyermekek gyárokbani dolgozás-ideje iránt; Abdelkader 's Bugeaud szerződése körülményi; Dudevant asszonyt nemzeti örré akarják tenni; 's a' t.) Olaszország (modenai vértétel.) Németország (zsidók iparszabadsága korlátozási; kormány 's fejedelem közti bíróságrul végzés.) Törökország (a' szultán gőzhajózási tilalma 's a' t.) Gabonaár Pénzkelet. Dunavízjárás.

M A G Y A R O S Z Á G.

Ő cs. kir. fősége f. é. maj. 27ki kéziratában Kárász Miklós hétszemélyű táblai közbirót, a' m. kir. sz. István-rend kiskeresztelésévé; jun. 27ki kabinetirata által pedig Glumacz Joakim György, nyugalomra lépendő fő hadi biztost, 's erdélyi hadi fő kormányzóki előadót a' cs. Leopold-rend kiskeresztelésévé nevezni méltóztatott.

Alsó - Kubin (Árva megye) jul. 8kán. Árva megye m. h. 22én Pálffy Fidéi gr. m. k. udv. kancellár 's Árva megyei főispán elnöksége alatt következő sikerrel tartá tisztújító székét: Abaffy Vendel udv. tanácsnok 's első alispán 24 évig közelgüleltre viselt hivatalát letévén, maga 's tisztársai nevében megköszöné a' RRék eddigi bizodalmit, 's kijelenté, mi szerint eddigi hivatalára többé jelöltetni sem kíván; így nyilatkozáék Zmeskal Jób bíró is. Ezután következék a' választás, mellynek következtében első alispán lett: Zmeskal Móricz, közakarattal; 2ik: Abaffy Arisztid; 1ső főjegyző: Reviczky József; 2ik: Monyák József; aljegyző: Párniczky Károly; tiszteletbeli jegyzők; Zmeskal Elek, Zmeskal Péter, Szmracsányi Dáriusz, Szmracsányi János, 's Reviczky Aurél; házi fő adószedő: Ambrózy Károly; hadi: Zmeskal Miksa; fő-ügyész: Mesko Károly; al: Medveczky Ferencz; tiszteletbeli alügyész: Szontagh Dániel; fő utibiztos: Lehoczky Elek; számvévő: Reviczky Péter; levéltárnok: Ország Sándor; rendes orvosok: Démián Boldizsár; 's Koch Godofréd; földmérő: Zornberg Fridrik b.; várnagy: Dávid József, egyszersmind tiszteletbeli alszgbiró; — namesztoi járásban, fszgbiró: Divéky Antal; al: ifj. Mesko Vendel; esküttek: Medveczky Pál 's Kubinyi Kálmán; esendbiztos: Mesko Boldizsár; — tersztenei járásban, fszgbiró: Reviczky Antal; al: Zmeskal Ferdinand; esküttek: Mesko Jonathán, 's Reviczky Márk; esendbiztos: Párniczky Mihály; — váraljai járásban, fszgbiró: id. Mesko Vendel; al: Dholuczky Géza; esküttek: Mesko Antal, 's Bachó Vendel; aladószedő: Lokcsánzky Gergely; végre kubinyi járásban, fszgbiró: Vicsek Ferencz; al: Kubinyi Mihály; Esküttek: Meliorisz Lajos, 's Lehoczky Károly; aladószedő: Mesko József. Az egész tisztújítás legillőbb renddel történt meg.

Nádorunk ő cs. k. fhsége f. h. 1sőjén este kíséretestül Frankfurtba érkezvén a' „romai császár“ vendéglöbe szállott, 's másnap reggel folytatá útját Bademsbe.

Paskewits hg, lengyelországi helytartó, Varsóbul jun. 29én Teplitzbe érkezvén, a' gyógyszerész házába szállott. Kiséretében van többi közt Kosloffski hg, orosz külügyi statustanácsnok is. —

A' f. h. 1sőjén tartott 's már említettük pesti fiók gyapjuvásáron, a' gyapjuár következő volt: egynyiretű egészen finom 110—126 f., finom 70—96; középfinom: 45—65; közönséges 38—45; kétynyiretű téli finom 50—55; középfinom 40—48; közönséges 28—34; Zigara bászági usztatott 28—34; magyarjuh gyapju (zakel) usztatott 21—24; rozsnjai viasz 90; bászági 76—84 p.

F. h. 3kán Jozipovich György, a' turopolyai nemesség grófja, Triestből Zágrábba utazta közben Laibachban meghalálozott.

Károlyi Máriát, szül. Petrózai Trattner asszonyt a' korán hamvadály Trattner János Tamás testvérét, élte 36 évében hosszas máj-sorvadály jobb létre szenderíté, férje, négy mgzati, élemlt édesanyja 's testvérei mély bánatjakra Pesten jul. 12kén. A' väczi soromp mellett sarkert azonegy boltozatja egyesité tetemeit előre költözött édesatyja, testvére 's gyermekei ham vaival. Bekemalaszt rájuk!

A' MAGYAR TUDÓS TÁRSASÁG. A' Tudománytár encyclopaediai folyóirat' új folyamának 2dik kötete, 20 íven, 4 kömetszettel, megjelent; 's illy tartalmú. I. Értekezések. Népevelés (Briedl Fidéi). Mennyiség-tudományi tételek (Vállas Antal). Elmélkedés a' polgári büntetésről (Tarczi Lajos.) A' szanszkrit nyelv' ismerete (Rész Ensel Sándor.) Törvények 's szokások' hasonlatossága (Kállay Ferencz.) Villanyosság az életműves lényekben (Mocsy Mihály.) Okleveles todalék (Luczenbacher János.) — Ezen első, vagy is értekező osztályhoz, mellynek két szállítványa mindenkor egy kötetet teszen, azok' számára, kik azt 's a' literaturai osztályt annak idejében külön akarják kötetni, egy különös czimlap, valamint e' kötethez tartozó név 's tárgymutató is adatott. — II. Literatura. Az 1835dik évi külföldi philosophiai munkák, tudományrendszeresen (Nyíry István.) Criticai vazlatok, a' külföldi literatura' legujabb 's kitünőbb termékeiről. Francia tudós társaság' ülései, aug. 29. — nov. 21. 1836. A' göttingai tudós társaság' legujabb jutalomkérdései. Bibliographia. Biographia. Magyar tudós társaság' ülései, 's hivatalos jelentései, mártziustól májusig. Literaturai töredékek. — Ara a' négy kötetből álló esztendei folyamatra nyomt. pap. 4. ft., velencei velinen 6 ft.; postán 1 ft. 36 krral drágább. Találtatnak még mind két nemű példányok az első, 2dik 's 3dik évi folyamatból Pesten Eggenberger József academiái könyvárosnál, kihez minden egyéb könyváros utasittatik. Pest, a' kisgyülésből jul. 10. 1837. Dr. Schedel Ferencz, titoknok.

P O R T U G Á L I A.

Ujabb lissaboni tudósítás szerint, Ficalho hgné, leánya 's bátyja, Lavradio gr., csakugyan elbocsáttattak a' királyné udvará-

ból, 's most e' eselszövő család azon hirt terjeszté, mintha ön szántából vonulna vissza. Azon 300 carlosi spanyol, ki-több mint három év óta foglyoskodik Lissabonban, kérelmet nyujtott a' cortes szabadságért 's Portugáliából kiköltözhetésre, mire a' cortes tagadólag felelt, mivel, noha nem egészen törvényes, de igen kívánatos, további maradásuk, ne hogy ismét d. Carloshoz csatlakozzanak.)

S P A N Y O L O R S Z Á G.

A' jun. 22ki ülésben Alvaro követ figyelmezteté a' cortest a' kormány vétkes hanyagságára, mellyel a' polgárháboru vitelét intézi. Hosszas beszédében komor színekkel füsté az ország nagyobb része szomorú helyzetét, 's több követ rokon véleményivel, azon indítványt támogatá, „hogy a' haza boldogsága tökéletes változtatását kívánja a' polgárháboru-vitelében eddig követett rendszernek“; — de indítványát, élénk vita után, 91 szóval 48 ellen, félre vették. A' Messenger errül többi közt így elmélkedik: „Könnyen megmutatható Alvaro az eddig követett rendszer ellenkező sikerét az ohajtottal, mert a' polgárháboru valóban naponként gát nélkül terjed, a' bitorló hatásköre tágabb mezőt nyer, 's ereje oly fokhoz kezd közelgni, hogy már Madrid megtámódásáról is tervezhet. A' szónok figyelmezteté a' kormány fonák fogására, mikkel gondosan őrizi a' régi szüette rendszert, 's kiméli a' visszaélések pártolóit, mig egész dühét 's minden erejét a' szabadelműk elve 's személyi ellen, szegzi; — 's a' szónok e' szavait az egész nép hangoztatja a' királyné kormányra fülcibe, melly saját kezeivel irányozza torkára a' gyilkot, 's mellyhez jogszerűleg lehetne intézni e' kérdést: Ha teljes szándéktok volna megölni a' spanyol szabadságot 's trónra emelni Carlost, ugyan tehetnétek e' máskép, mint most? Alvaro indítványát, mint könnyen gondolhatni, félreveték; csak a' követek ¼da volt bátor rendszer-változtatást kívánni. Nem gondol e' nyomoru gyülekezet veszélyrül 's zendülési nagy erőfejtésrül, mig Carlosnak katonáit az ülésterem küszöbén megjelenni nem látja. Valóban ugy látszik, mintha az igazgató királyné, ministerek 's követek csak egy gondolara 's czélra törekednének, t. i. lehetőségig könnyíteni Carlos munkálatit, hogy szolgai készségök által magukat a' bitorló 's öt kisérő kapuczinusok hálás kegyére méltókká tehessék“ — A' Paix jun. 24ki levél után Madridbul írja, mikép ott a' pártszellem naponként korlátlanabbul dühöng, főleg a' szabadelműbb lapszerkesztők ellen, kiknek személye 's vagyona szüntelen veszélyben forog, 's a' sértők mindig vagy testőrségi tiszték, vagy nemzetőrségi köztítétek; a' kormány szigorú vizsgálatot rendelt ellenök. E' szomorú zavargások a' pénzkeletre is káros befolyásuak. —

Egy madridi levél szerint jun. 24rül: „A' szerzeteseket eloszlaták, a' zárdákat (klastromokat) lerombolják, 's mig a' szerzeteseket 's apácákat éheztetik, a' pénzügyminister indítvánnyal lép föl az egyházi tized tovább szedhetése iránt a' kormány részire, 's az egyház szolgálit, kik e' tizedből éltek, az ország pénztárából fizetni, 's így világi tisztviselőkké akarja változtatni. Egy követ, Polo, ugyanezen indítványt tevő, de azzal a' törvényhozási, pénzügyi 's egyházi egyesült biztosságokhoz utasították, mellyek azonban e' fontos tárgy iránt megegyezni nem tudának, 's 27 követ közül csak 14 szavazott a' tizedeltörlesztés mellett, kettő vonakodott határozottan nyilatkozni, a' többi pedig nézetit két külön véleményben adá. A' cortes e' tárgyat illető határozati sarkalatosb része imez: a' tized megszűnik; a' világi papság 's egyházak jószágai a' nemzet birtokába szállnak; 's a' papságot a' nemzet fizetendi. Azon jószágok jövedelmei egy részét e' czélra fordítandja a' nemzet, 's ha pótlékra lenne szükség, „egyházi-szolgálat“ czim alatt adóztatni fogja majd a' népet. A' jószágok eladatása 1840től számítva hat évben menend véghez. — A' törvényjavaslat vitatásakor Alvaro pénzügyi tekintelben ellenzé az indítványt, Esquivel pedig azt állitá, hogy ez által az egész papság ingerült-ségbe jövend 's csak a' trónbitor munkálatit segitendi. Mendizabal az eltörlesztett tizedet a' kormány perselyébe kívánia 1837ben szedetni, hadköltéségül, 's e' helyett más rendkívüli adózástól igéri fölmenteni a' nemzetet.

Jun. 24kén minden madridi egyházban ünnepeyesen esketék a' népet az új alkotmányra. — A' hadminister körlevélben tudatá a' parancsnokló tisztékkel, hogy a' királyné már megesküvék az alkotmányra. — A' jour. des Débats szerint a' szabadelműk Bilbao, San Sebastian 's Vitoriaiban, vonakodnak megesküdni az új alkotmányra, 's szilárdul ragaszkodnak szabadságukhoz. Igen hihető, hogy, ha d. Carlos az Ebrotul vissza nem tér, a' három bask tartományban új párt létesülend, melly nem leend sem carlosi, sem chr.istinói, 's egy zászló alá gyűjtendi e' tartományok egész népét.

A' Gazette de France igen nyomos következményünek mondja d. Carlos előhaladtát, ki czélszerű mozdulattal délkeleti Cataloniában,

e' tartomány nagy részét biztosít magának. A' guisonai győztes (Meer b.) kénytelen lón Martorellbe vonulni 's a' carlosi tábor előcsapatai igen közel valának a' christinói tábornokhoz. Hogy d. Carlos Madrid felé nyomulhasson, szükségkép el kelle foglalnia Manresát, 's e' város sokkal többet ér, mint Bilbao; Vich, szinte nevezetes várost, is elfoglala Carlos. Csudálhatni, hogy Manresa bevételét a' parisi ministerium még nem tevő nyilvánossá, noha már értesítve kell róla lennie. A' Gazette du Languedoc, hosszasan vitatkozván a' Cataloniában uralkodó népszellemről, végzetül ezt írja: „Ha d. Carlos Cataloniából egyenesen Madridba kíván nyomulni, mindenütt nyílt karokra talál, 's hadserege legalább 40—50 ezer főre száporuland, mire a' fővárosok érkezik. Kevés álgyut visz ugyan magával, mert legnagyobb részét Argán átköltözte után Navarrába küldé, vélvén, hogy Cataloniában nem lesz azokra szüksége, miket azonban mihelyt Alsóaragoniába lépend, hihetőleg utána szállítandják a' baski tartományokból jövő ujjabb sereg. E' kérdéső hírleménnyel kiáltó ellentétben áll Óraa tábornok jun. 5ki napiparancsa, melly többi közt e' rendelést közli. „Midőn egy zászlóalj v. osztály tűzbe megy, a' parancsnokló tábornok mindig egy gyalog századot 's lovagesapatot állítand a' sereg mögé, azon meghagyással, hogy mindent löjjön le, ki al vagy fölszti engedelem nélkül a' csatatérről távozni akar. — A' Quotidienne erre megjegyzi: 's mi történik majd akkor ha az agyonlövésre kiállított gyalog század 's lovas csapat maga is futásnak ered?

Ujjabb hírek szerint a' csatatérről, Royo, vezér, ki 4500 catalonival Carlo: előseregét képezi, jun. 23án Rubi, Castellbisbal, 's San Cugat körül állott, Meer pedig Martorellben, kevés órányira Barcelonától, Llobregat jobb partján, 15 ezer gyalog 's 1400 lovas katonával. Mind a' két táborban szűk az élelem. Barcelonában 750 ezer fr. kényszerített kölcsönt zsarolának a' hadsereg számára. Seo de Urgelen Eroles 10 ezer realt csikart ki, ellenkező esetben a' vetések fölgujtásával fenyegetőzvé. — Espartero jun. 22kén Logronoban volt, a' carlosiak átmenetét az Ebron gátlandó, kik eddig többször átrontottak már élelmi szereket zsákmányozni. — Parisi legujabb sürgönyök szerint, Carlos egyesülend Cabreraval 's átköltözend az Ebron, jun. 26án Anglesolában volt Tarrega mellett. — Meer b. követi őt, de igen távulról, 's 27én indult Martorellből Igualada felé. — Osorio osztálynok ismét élelmi szereket szállita Bergába, 's jul. 1sőjén Puycedrába visszatért. — Egy bayonnei levél jun. 26ról, Manresa alatt vívott csatát említi, napról 's egyéb közeli körülményről azonban hallgat, 's így az egész hír további valószínűságra vár. —

Bayonnei jul. 3ki tudósítás szerint, Espartero, megtudván jun. 26án Logronoban Meer bárótul, hogy d. Carlos Tortosa felé irányzá menetét, az alsó Ebron átköltözendő szándékkal, 's hogy Navarrát a' Alavát elhagyják a' carlosi sereg 's Órduna körül szándékoznak egyesülni, a' felső Ebron fenyegetőleg, Castilia miatt aggód, va, jun. 27én 8 zászlóaljjal Arciniegába indult, hol még kilenc zászlóaljra kell találnia. Riberában 8 zászlóaljt hagyott, Vitoriában pedig a' portugálokat. Összes ereje tehát legalább 30 zászlóaljni, melly különválva határozó csapat sem vihet véghez, míg az alsó Ebron a' két infanssal 's Cabrera hadseregével csak Óraa igen elégtelen csapata áll szemközt, 's a' győztes Meer b. bizonyos idő óta csak távulról követheti az ellenség mozgalmát. Óraa jun. 25én Alcamizban állott, a' Guadaupe partján, Caspetül öt órányira, homán egy osztályt Belchitebe, 's egy másikat a' még carlosiaktól birt Molina ellen küldé. Ugyan bayonnei, jul. 4ki hír szerint, d. Carlos jun. 28án Mora 's Flix közt az Ebron átköltözött. —

A' Times jun. 15ről szomorú rajzát közli a' felszlatott 's még ujra nem szerkesztett angol segédsereg helyzetének. Minden, ugymond, legfőbb zavar-polezra jutott; az angol katonák megkapák ugyan zsoldjokat f. h. 10ig, de hajó vagy egyéb szállítási alkalomról szó sincsen, melly őket honjukba viendné; 's már most pénzüket elfecsérik, vagy részegségben megfosztatnak attól, többet közülök meggyilkolva is találtak már. Tisztnek egyik sem engedelmes, 's a' rendetlen élelemosztás miatt a' város környékén kényők szerint sarcolják a' népet. Egyhangulag Evans tábornokot mondják e' zavar okának, 's a' katonák ujjdon rendezéséről többé szó sem lehet. A' város lakosi annyira félnek a' kirabolatástól, hogy utcára is alig mernek lépni. —

Palenciai tudósítások szerint jun. 17ről, a' Sastrasban elfogott 's ide szállított kilenc carlosi fogoly mind nyomos tekintetű személy. Megvizsgálván, fölszólításokat 's egyéb hivatalos irományokat lelték náluk. Egy közülök külföldi. Valladolidba szállítják őket, hol törvényszék elé fognak állíttatni. —

A N G L I A.

Említettük, hogy a' szabadelmű, 's kivált radical lapok nem kedvezően nyilatkoznak a' volt Cumberland hg, mostani hannoverai királyról. Az Examiner e' tekintetben következő levelét közli Britanniának, testvérehez Hannoverához: „Kedves Testvérem! Több, mint száz év előtt egy uralkodót kölcsönöztem tőled; most már szerecsém van a' kölcsönt. a' hátralevő kamatokkal együtt, melylyek azóta halomra gyültek, visszafizetni. Te választó fejedelmet királylyá nőttnek találándod; de még többet. Vele két rokon szellemű ministert, (Lyndhurst és Kenyon névvel) 's néhány, úgy nevezett Orange férfi „alattvalót“ is küldök neked, kik egészen sajátzerű dicséretességgel tüntetik ki magukat. En azt sürgetem, hogy az egész terhet fogadd el. Bizonyíthatom, hogy minden legkisebb hiány 's ártalom nélkül el lehetek nélkülök. Mind az, mit

érettük kívánok, abban áll, hogy ha már egyszer nálad leendnek, szilárdul magadnál tartsd meg őket. — Eritamia. „Ezen levél tartalma elég világos. Ambár arról, hogy a' volt cumberlandi herceg királyszéköröklési jogától megfosztassék, szó sem lehet; lesz arról még is minden bizonynyal gond, hogy uralkodása esetére, bizonyos szabályok 's korlátok közé szoríttassék.

Az alsóházban jun. 27én P. Thompson kereskedési min'ister, jelentett javaslata szerint minden, NagyBritanniában 's Írlandban gyártott mázsa cukortól 24 shilling adó lesz fizetendő. E' javaslat, noha Hume inkább ohajtá a' gyacmati cukorvám csökkeetését, 70 szóval 19 ellen elfogadtatott. —

A' felsőház jun. 29ki ülésében Durham lord mint peer letevő hitét, 's helyet foglal. Ugy vehetni észre, hogy Oroszországban tartózkodta jó külszínének épen semmit sem ártott. Miután Melbourne lord nyiványítá, hogy a' ministerium nem szándékozik az Írlandot tárgyzató 's fontosabb törvényjavaslatokat még ez ülés alatt tovább mozditani elő, 's Wellington ama' nevezetes nyilatkozványát jelenté, hogy ő a' ministeriumnak kész segédkezet nyujtani az irlandi hatóságoknak képviselési szellemben eszközzendő kijavításokra, fölkelt Brougham lord, 's nyiványítá, hogy mivel az ülés végéhez közelget, o' sem sürgetendi másodszeri olvastatását kitűzött törvényjavaslatának a' népnevelés, 's kegyes alapítványok ügyében, hanem azt jövő ülésre halasztja. „Együttal azonban, mylordok, hozzátevé, egy ily rendszabály fontosságát és sürgetősségét nem köthetem eléggé Önök szívére. Más országok, mellyek felannyi kedvesséssel sem bírnak a' közös népnevelési elv létesítésére, mint Anglia, e' tekintetben jóval megelőztek bennünket. Franciaország, nagy becsületére legyen mondvá, gyorsan halad elő e' pályán. Szászországban, mellynek népessége alig több másfél millióval, 280 ezer gyermek jár iskolába; Prussziában két millió gyermek részesül 7 és 14 év közt szabályszerű iskolai oktatásban. Mi folyvást dicsekszünk túlyomosságunkkal ez országok fölött; de azok a' népnevelés kiterjedésében, ha nem jószágában is, sokkal megelőznek bennünket. Altalányosan véve azonban nem is jó a' mi nevelési rendszerünk; sok iskolánk van ugyan az országban, de nevelésről bennök csak udvariságból lehet szó, a' rendszer minden tekintetben igen hiányos.“ Brougham lord terve oda czéloz, hogy az oktatás részire saját min'isterség alapíttassék, mellyhez fizetéses holliglani biztosakból tesület (Collegium) adassék. Egyik fő elve a' törvényjavaslatnak, és pedig a' legjobbak 's legtermékenyebbek közül, melly Angliában igen igen népszerű, hogy ha valahol magányos vagy helybeli iskolákat akarnak állítani, az semmi módon se hátrálta s'k vagy gátoltassék. Ez után a' lordkanczellár felolvastatá azon igen igen böles előgondoskodási törvényjavaslatot, melly az ország igazgatását azon esetet tárgyzaza, ha a' királyszék a' korona-örökösnek, a' mostani hannoverai királynak, országon kívüli tartózkodása közben ürülendae meg. A' törvényjavaslat másodszeri felolvastatását jul. 3ra határozzák. —

Az alsóházban jun. 30kán Spring Rice a' kincstári kanczellár benyujtá a' költségjegyzéket, melly alkalommal sajnát fejezé ki azon, hogy a' statusjövendelmek és költségek lajstromai nem olly kedvezők az idén, mint a' tavalyiak voltak. Panaszlá egyszersmind a' kereskedési szédítő vállalatokat; mellyek okozák leginkább az utolsó pénzfordulási zavart. Azonban bizton állíthatja, hogy a' veszély már elmúlt. —

R. Peel jun. 22én levelet bocsátott választójuhoz Tamworthba, mellyben azt említvén, hogy a' király halála következtében a' parlamentnek föl kell oszlattatnia, újra bizodalomukba ajánkozik. Egy úttal nyilatkozatja elveit, 's politikai hitvallását, mellyek úgy is eléggé ismertetsek. Legjelesb azonban azon hely, hol a' min'isterkehez viszonyról tesz említést, melly szorúl szóra így hangzik: „Belső megegyezésben a' hatalmas conservatív párttal, mellyhez tartozni büszkének vallom magamat, inkább nagy elvek védelmét, mint pusztá pártérdekeket tartván szem előtt, mindenkor buzgón támogattam egy erőltet kormányt, midőn az a' népi képviselés rendszerében vagy a' megállapított statushatalmak egyensúlyában további változtatások terveit ellen, ha bár lanyhán 's késkedve is, ellenszegült. Ebben állhatosan ellenszegültem e' kormánynak mindenkör, midőn rendszabályt kül- vagy belpolitikára nézve az ország characterét lealacsonyítóknak, vagy érdekeit károsítóknak hittem. 'S ezenül is ez elvek szerint fogok cselekedni.

A' M. Post következő érdekes adatot közöl a' királynéről: „Azonszámos szeretetre méltó vonás közt, mellyet az ifju királynéről beszélnek, következő említést érdemel. A' trónra léptéhez szerencsét kívántak közül, első vala természetesen Northumberland hgné, o' felsége nevelője 18 esztendő koráig. Midőn o' felségének azt mondták: az udvari szokás (etiquette) meg kívánja, hogy mint uralkodóné a' hgnét ülve fogadja, némi ellenszegülést nyiványított, de engedett a' szokásnak, azon föltét alatt, hogy ezen alakíságot v. formáságot a' hgnével előbb tudassák. Azonban alig lépett a' hgné a' statusszobába, midőn a' királyné az udvari szokásról megfeledezve, székéről felugrott, a' hgnét megölelé és szívesen megcsókola.“ Azonban, úgy mond a' M. Post, a' northumberlandi hgné csak igen ritkán jó az udvarhoz, mire a' Spectator esinytalanul megjegyzi: „Ez valóban majd annyit jelent, mintha a' toryk elvesztették volna a' kegyelmet.“ Mind a' két párt erőködik körülményeket 's vonásokat feltalálni, mellyekből bizonyost jósolhasson, hogy a' királyné az o' részére hajlik. Még eddig azonban csakugyan úgy látszik, hogy hajlékonyabb a' reformerek részére. —

Szinte anyja kíséretén sor-express (kellennel nem ratlanul adá a idejök a' kifó halvány 's lan az angol statu vatoznak még mazékos lord kori köntösére lenni tartozik. Victoria királ lemben lesz ó tos kérdés! —

A' Cl tében: „... királyné koroná ni. — Az is smith kisassz raelita leánya cziország st darab ideig a ban, hogy a' rályné ötödik 1558ig); 2di 1702ig); 4d

A' kir szonyait. Igy 's miss Ponso tettek ki, mi

O' Cor udvarlásra ve szélgettek e

Jun. ben megjelen ismét követn nagy tetszés tábornok, m táson Westm

Az a lentést vevé, del Nortetől alá szándéko

Jun. hadiszek. A' piparancsa a vele a' hadm ványítja, 's l kelhez, mellé kíván a' dol gierből. Lén dön az aráb zelgő éjre t hez küldé n láta őt oszt nak: hogy ségbe hozv nyát fenyege magát; örd hesse meg. ben hagynt és Nemour serget meg jöve, 's isu hogy csak lalkozást B vé; mi ált ságot; azo melly elle uja olly tással lebe fejezték k lyamodnia nokot; ele kérdésére get? tagt ben a' se sen dicse szautasítá lázatos v hogy e' pótollatár a' napipa Ön tehát agyon, a ruluk, n vissza is

Szinte jun. 26-án reggel meglátogatta Victoria királyné fens. anyja kíséretében az özvegy királynét Windsorkastélyban. A Windsor-Express (lap) szerint, e látogatás lefolytában hihetőleg valami kellemetlennek kelle történnie, mert a királyné oly hirtelen s váratlanul adta a visszatérési parancsot, hogy a szolgáltnak alig volt idejük a kifogott lovakat felkészíteniök. Visszatértekor a királyné halvány s lankadt volt. — Amaz ószerű maradványokhoz, melyek az angol státuszépületben az újabb idők tatarozgatásai középt is divatoznak még, tartozik azon különös szokás is, hogy Anglia származékos lord főkamrása igényt tart a mindenkorai főség koronázás-kori köntösére, mely ruhában a lordkamrás első udvarlaskor megjelenni tartozik. Az Observer már most ezen kérdést feszegeti: vajjon Victoria királyné lord főkamrása, hivatala ezen szabályát betűértelemben lesz-e köteles teljesíteni, azaz nőruhában megjelenni? Fontos kérdés! —

A Globe szerint, a hűségeskübe szőtt e tartalék következtében: „... ha az özvegy királyné még trónörököszt szülné“ Victoria királyné koronáztatása szükségképp 1838-ki martziusra fog halasztatni. — Az ismertes Lynchurst lord, hír szerint, bizonyos Goldsmith kisasszonnyal lépend házasságra. A menyasszony egy izraelita leánya, ki huzamos ideig tartózkodék Parisban, s „Franciaország statisztikája“ című munkával hírnevet szerze magának; darab ideig az angol követségnél dolgozék Parisban, anélkül azonban, hogy a diplomata-test rendes tagja lett volna. — Victoria királyné ötödik nőfejedelm az angol trónon. Első volt Mária (1553-tól 1558-ig); 2dik: Erzsébet (1558-tól 1603-ig); 3dik: Mária (1689-től 1702-ig); 4dik: Anna (1702-től 1714-ig).

A királyné folyvást whig-családokból nevezi ki udvari asszonyait. Így például miss Rice, a pénzügyminister egyik lányja s miss Ponsonby becsület-kisasszonyoknak (maid's of honour) nevezettek ki, min a Times keservesen panaszkodik. —

O'Connell jun. 26-án egy küldöttséggel mint annak szónoka udvarlásra volt Melbourne lordnál, mely alkalommal hosszasan beszélgettek egymással. —

Jun. 26-án esive a westminsteri reformegyesület gyűlésében megjelent Evans tábornok, s miután azon nyilatkozta, hogy ha ismét követnek választaték, többé nem fog a félszigetre távozni, nagy tetszéssel fogadtatott, az lön a határozás, hogy mind Evans tábornok, mind Leader támogattatni fognak a jövő követ-választáson Westminster részire. —

Az angol követ Mexicóban a mexicói kormánytól azon jelentést vevé, hogy az Texas partjain valamennyi révfokot Rio bravo del Norte-től fogva egész a Sabine folyamig valóságos ostromzár alá szándékozik venni. —

FRANCZIAORSZÁG.

Jun. 28-án kezdé meg Rigny tábornok pörét a marseillei hadiszék. A pörbeli írományok következők: 1) „Clauzel marsal napiparancsa a seybousai táborból nov. 29-ről 1836; 2) Rigny levele a hadministerhez, melyben Clauzel vádjait rágalomnak nyilvánítja, s hadiszékre hivatkozik; 3.) A hadminister levele Clauzelhez, melyben Rigny levelét közölvén vele, kimerítő tudósítást kíván a dolgrul; 4.) Maga ezen tudósítás 1837 jun. 2-ről, Algierből. Lényeges tartalma ez: Visszatértekor Constantinetől, midőn az arabok már nagy részben elszéledtek, s Clauzel a közlő éjre tanyát keresett, segédét Bertrandot parancsokkal Rignyhez küldé mint az utócsapat parancsnokához. Bertrand egyedül találta őt osztályától messze nyargalva. Rigny azt mondá Bertrandnak: hogy utócsapatja egészen szélllyel van ugrasztva, s rendetlenségbe hozva; az arabok levágtak belőle vagy 200 főt, s jobb szárnyát fenyegetik. „A marsal, ugymonda, Rigny, gyalázatosan viseli magát; ördögöt sem gondol utócsapatjával, csak előcsapatját menthesse meg. Nem maradt egyéb hátra, mint anyagszereinket cserben hagynunk s úgy menekednünk a mint lehet.“ Erre a marsal és Nemours hg az egész tábornoktesttel azonnal visszatértek, s a serget megállították. Clauzel rendelkezék tön: Rigny táb. s oda jöve, s ismétlé némi részben előbbi nyilatkozatit azon toldalékkal, hogy csak Achmed (a constantinei bey) tud háborut viselni. E nyilatkozást Rigny hangosan s több sérült vagy beteg katona előtt tevé; mi által igen könnyen rettegés szállhatta volna meg a katonaságot; azonban minden nyugottan s rendben maradt; az ellenség, mely ellen már védőleg állottak, nem jelent meg. Másnap Rigny újra oly kifejezésekkel élt, mik a katonaság érzelmire káros hatással lehettek. Ezen a főtisztek s tábori tisztviselők boszongásukat fejezték ki Clauzel előtt, azért is szükség vala szigorúsághoz folyamodnia, hivatá tehát magához a parancsnokokat s Rigny tábornokot; eleinte csak amazok jelentek meg, s midőn Clauzel azon kérdésre: vetek-e tegnap észre a sorokban valami rendetlenséget? tagadólag válaszoltak, közlévelök a napi-parancsot, melyben a sergeket bizonyított bátorságuk s állhatatosságukért különösen dicsérte s főleg azért „hogy egy vezér hitetlen sugalásit viszszaütözték, ki nekik, mint egykor a romai sereggel történt, gyalázatos veszteséget készített volna. Egyszermind megígéré nekik, hogy e vezért a hadministerhez visszaküldendí, s méltóbb által pótoltatandja ki. Később megjelent Rigny; Clauzel közlé vele is a napiparancsot, „Hogyan, marsal ur, kiált Rigny kétségbeesve, Ön tehát egy család-atyát akar megbecsteleníteni? Inkább lövessen agyon, ahoz csak négy golyó kell; de engedjen időt; lábaihoz borulok, ne bocsássa ki e napi-parancsot.“ S Clauzel azt csakugyan vissza is vette; s úgy gondolá, hogy Rignyt megértette; azért is

időt akart neki hagyni. Más nap fényes lovas ütközet történt, melyben csak négy vadásztisztnek volt alkalma magát kitüntetni. A marsal, ámbár az első csapat parancsnokságát Duvergier ezredesre bízta volt már, ezt is visszavette, a helyett azonban, hogy ennyi tekintetért hálásnak mutatkozott volna Rigny, tovább is folyvást aggasztó kifejezésekkel élt; mire megjelent a napiparancs 29-én; de mely csak gyöngye viszhangja volt az előbb szándéklottak, s hol közetkező hely vala olvasható: „Egyetlenegy mutatott gyöngeséget; de olly okosak voltak, hogy oktalán, vagy vetkes kifejezésekre, miknek soha sem kellett volna kiejtetniök, semmit sem ügylek.“ Clauzel többnyire megvallja azt, hogy Rigny viselete az egész táborzás alatt igen dicséretes vala, egészen az utolsó napokig, hol valamely boldogtalan befolyás latszott rajta egészen uralkodni. Az 5ik számú íromány a minister válasza ama tudósításra, melyben jeleni Clauzelnek, hogy Rigny hadiszék elé fog állíttatni. A 6ik 7ik számok a pör előkészületeit tárgyzák. A vád engedetlenségről s árulásról szól. A vádlottat Dupin Fülöp parisi ügyész védi. A vitások nyilvánosak; azonban az első ülésben kevés a hallgató. A tudósító közli azon nehézségeket, melyek miatt számos tanu nem jelenhetett meg; ugyan is hatvan tanu közül (30. terhelő, 30. enyhítő) csak 37 tehet vallomást személyesen, mivel valamennyi távol van szolgálatban. Duvergier ezredes, a constantinei tábornoktest főnöke első tanu nov. 25-én hallotta: mikép Rigny Clauzel után kézzézsködött, s aggodást fejeze ki az utócsapat miatt. Ő volt az, ki Clauzelt rá bírta, hogy Rigny letételét vonja vissza. Rignynek sértő kifejezéseit nem hallotta. Mac Mahon kapitány azt vallja, hogy Rigny egy seregosztály előtt neki ezt hagyta meg: „Mondja meg Ön a marsalnak, a helyett hogy itt, nem tudom, mit csinál, kötelességére ügyeljen. Egyébiránt viseletét egész Franciaországgal tudatni fogom.“ Tourmenine kapitány látá Rignyt előszögöldani, s kérdeni hallá őt: „Hova mentek, az ellenség jó rendben léptet elő; hol a marsal?“ — A tanu két álgút vontatta elő, de sem ellenséget nem látott, sem sértő kifejezéseket nem hallott. Rebell hadnagy következő szavait hallá Rignynek: „Mindem el van vesze, ha helyre nem állítja Ön a rendet. Achmet bey jobban értám a hadviseléshez mint mi.“ Blanchard állításá szerint Rigny hangos szóval mondá: „Ez gyalázat; ti a legnagyobb rendetlenségben haladtok előre; emberéim közül 200 főt vágtak le; így nem meheini tovább. A társzekereket főt kell égetni; ez valóságos gúny.“ Dacé kapitány, Clauzel rendész-tisztje következő szavait hallá Rignynek Clauzelhez: „az Istenért álljon meg! Az utócsapat el van vesze; már 100 fő levágva; ez nem mód serget vezérelni.“ Midőn Rigny a napiparancsot elolvasta, kérte Clauzelt: lovesse agyon, vagy állíttassa hadiszék elé, s Clauzel azt válaszolá, hogy nincs joga erre. Rigny erre azt nyilvánítja: „Ugy egyéb nem marad hátra, mint golyót durrantani keresztül fejemen.“ Clauzel megjegyze, hogy másnap egy szoroson átmenetkor alkalma leszen hibáját helyrehozni. A serget másnap csakugyan meg is támadták az arabok, s Clauzel egy lovassági rohanást parancsoltis, de mivel sem Rigny sem Correard ezredes nem voltak jelen, azt egy csapatfőnök hajtá végre. Bertrand hadnagy, Clauzel segéde, Baudet követ s egyéb tanuk hitelesítik a Clauzel tudósításában felhozott adatokat. Duvivier ezredes azt vallja: Rigny visszatérés kezdetén azt mondtotta: „Ennek véget kell vetni; a marsal nem fog bennünket kirántani; holnap át fogom venni a parancsnokságot; a seregnek nagy négy-szegben kell haladnia.“ A tanu panaszkodik egyszermind, hogy Rigny Constantine megtámadtakor cserben hagyta őt. E tanuk vallomásai felolvasatása mintegy négy órafolytig tartott. Ez után az enyhítő tanuk vallomásaira került a sor. Ezek nagy részint az utó-csapatnál voltak s azért Rigny beszédét Clauzel nem is hallhatták, de különben egy száj és szóval magasztalják Rigny vitézségét s hidegvérűségét az ütközetben az arabok ellen. Néhányan hallották azonban szavait is, de azt vallják, hogy Rigny csak lehető, nem pedig valóban megtörtént szerencsétlenséget említe. Mortemart hg igenzőleg felelt azon kérdésre: vajjon Rigny megérkezte a sereghez rossz érzelmet szült e néhány tisztnél? Caraman hg ellenben tagadólag válaszolt erre. Roulle ur, Rigny segéde, azt beszélé, hogy a tábornok miután hasztalan kéréte Clauzelt az előcsapat gyors menete lassítására, végre maga vágtatott hozzá. A tanu többet nem tud, de igen magasztalja Rigny előgondoskodási rendszabályit, a visszatérés alatt. Correard ezredes vallomása szerint Rigny mindíg osztálya elején volt, és saját lovait is a sebesültek alá adá. A lovassági rohanásnál (a szoroson) ő maga parancsnoklott, melyben Rigny vitézül vön részt. A Clauzelleli összejövetkor neki tulajdonított és szemére hányt nyilatkozatokat, mint rágalomokat, tagadá. Clauzel azt mondá, ha Rigny admiral emlékezetét nem tekintené, hadiszék elé állíttatná őt; s Rigny maga is sürgeté azt. Clauzel azonban azt is mondá: egy salontábornok, egy olly szerencséli nyilatkozásai, milyen Rigny, őt soha sem sérthetik meg. Végzetül Rigny előadása is felolvasaték, melyben azt állítja, hogy a menet az ellankadt sergekre nézve igen sebes volt; s az arabok jobb szárnyát fenyegeték, azért is előre iramított, hogy a marsallal beszéljen. Itt néhány tiszt előtt élenkül nyilatkozott azon veszélyről, mely a serget fenyegeté, de a nélkül, hogy a sergek közel lettek s hallhatták volna. Az utócsapathoz visszatérvén, szemrehányásokat tön a hátramaradtaknak. Erre Clauzel oda jött s kérdeze: mi baj? „Semmi, felelt Rigny, csak hogy igen gyorsan megyünk.“ E pillanatban Clauzel legkisebb elégtelenséget sem mutatott; csak másnap hivatá őt, s elibe ter-

jeszté a' napiparancsot. Rigny igazságot kívánt; de azon esengő szokat, melyeket Clauzel neki szájába tesz, rágalomnak nyilvánítja. Algierban szabad lábon maradt, sőt Clauzel még ebédre is hívogatót. Ezek felolvasta után az első kimerítő ülésnek vége lön, 's mivel a' többiben nem fordult elő új érdekes vagy felvilágító körülmény, ezekkel felhagyunk, annál inkább, mert telegraphi sürgöny által azon hír jöve Parisba, hogy Rigny tábornokot július 1jén a' hadiszék egyhanguan minden vád alul fölmenté.

A' Temps egy szemtanútól igen körülményes irást kapott Oranból jun. 14ről Abd-el-Kaderrel volt békealkudozásról. Következők fő pontjai: A' levélirő a' békekötést üdvös esetnek mondja, mely Oran tartomány birtokát biztosítja. Az alkudozásokban Abd-el-Kaderrel eleinte az ismért Ben Durand zsidó vala eszköz, később bizonyos Amadi Ben Sekal mór ajánlása fogadtatott el, 's e' körülménynek köszönhetni a' szerződést. Amadi titkon levelezett Abd-el-Kaderrel, 's mivel a' tisztek közül nem mindnyájan tudák e' titkot, az, egy felfogott levél után kém gyanánt befogatott. Szabadon bocsátatván Amadi, maga elment Abd-el-Kaderhez, 's ez azt nyilvánította neki: „Most történik először, hogy e' nyelvet hallom, Durand zsidó nekem mind erről egy szót sem szólott. Látom, a' francia tábornok csak az országot akarja megmenteni a' háboru inségeitől. Én nem akarok kevesbé nemesszívú lenni mint ő, mondd meg neki, tegyen föl egy szerződési tervet, én meghatalmazottakat fogok küldeni, 's ha tehetem, örömezt megegyezem.“ E' meghatalmazottak el is jöttek, 's értekeztek a' békekötés alapjairól. Midőn azután a' francia küldött a' szerződést megvitte, Abd-el-Kader azt elsőben az Ulemáknak adta által, kik egyhanguan nyilvánították, hogy semmi sincs benne a' Korán ellen. Ekkor összehívá a' törzsökök felnőkeit elfogadtatása iránti tanácskozásra. Ezek az átvívót némely czikkek megváltoztatására birni próbálták, de mivel az nem sikerült, 's ez azt nyilvánítja, hogy ha szerződés nélkül megyen vissza, a' háboru tüstint megújul, megnyeré az Abd-el-Kader által aláirt szerződést. Az emir maga azon kérelemmel bocsátotta őt el: mondja meg a' tábornoknak, hogy teljesen bizik a' francziák egyenességében, 's o-hajtja, hogy semmi zsidó se használtassék többé alkudozásokra. A' táboron keresztül azonban mindenütt kérdésekkel ostromlák a' küldöttet, 's midőn megmondá, hogy kezeiben van az Abd-el-Kader által aláirt szerződés, mindenütt hangos és közös volt az öröm. Másnap megtörtént a' gyakran említett beszélgetés Bugeaud tábornok és Abd-el-Kader közt. Több ide 's tova küldött hírnök után végre a' francia vezér tábornok - testestül (Generalstab) az emir e-libe lovagolt, ki serge homloka előtt mintegy 50 lovassal előre vágatott, mely alkalommal lova mintegy 30 lépésnyire csudálatra méltó ügyességgel a' hátulsó lábain tánczolt. Abd-el-Kader csak fehér haikot viselt; 's úgyszólván semmi jelentésű férfi finom vonalakkal, ritka barna szakálu, 's igen élénk szemű, nem volt semmi fegyver nála. A' derék francia vezér ősz feje, rövid és szilárd beszéde látszólag mély benyomást okoztak; szemközbe merész jötte szembeütő csudálkozást gerjeszte. Te vagy Abd-el-Kader? Én vagyok, kezét nyújtottak egymásnak, leszállottak a' lórul, 's az alkudozás csak 20 percig tartott. Ez alatt egy tlemseni szönyegen ültek mellyet az emir terített ki. Abd-el-Kader lesütött szemekkel szólott. Elsőben a' tábornok kelt föl, 's midőn az emir ülve maradt, az oda nyújtott kéznél fogva hirtelen föl rántotta őt, úgy hogy Abd-el-Kader látszólag megzavarodott, 's azonnal ismét lóra ült. Abd-el-Kader azt mondotta, majd meg fogják látni, hogy az ő szándéka őszinte. Ő az ország bátorságát egész a' sivatag pusztáig és Maroccoig helyre állítandja 's már hallani, hogy Angad törzsök ellen a' sivatagba sergeket küld. Az arabok szintűgy ohajlják 's reménylik a' békét, mint a' francziák, mert a' háboru csak az országot teszi tönkre, Abd-el-Kader őszinte férfinak mutatkozik, 's már is jelenté, hogy bizonyos számu francia van birtokában, kik Algiernál fogattak el, 's kiket a' szerződés helybenhagyása után kiadand.

Parisból jun. 30ról írja egy levelezője az Allg. Ztg-nak, hogy Clauzel marsal udvarlásán volt a' királynál, 's ugyanazon nap megvalósult azon hír is, hogy ha a' marsal a' christinói sergek főparancsnokságát még tán nem vállalta is el, legalább igen élénk alkudozások folynak róla, mellyek következésiben az elvállalás is tán megtörténhetik. Azt mondják, hogy a' marsal mind a' francia, mind a' spanyol kormányoknak föltételeket akar tenni. Annyi bizonyos, hogy Campuzano (spanyol követ) a' marsallal értekezte után, hírnökök küldte Madridba. Mondják, a' marsal egykori segédeinek egyikét éjszaki Spanyolországba szándékozik küldeni a' mostani spanyol kormány segédforrásiról, 's a' népség érzelméről biztos tudósításokat szerzeni.

Orleans hgnő a' st. denisi alispán által 500 frankot küldte Bary özvegynek, kinek férje a' Marsmezőn elveszett, 's mivel számos gyermek anyja, még nyugpénzt is rendelt számára. — A' mühlhausenii kereskedői kamra kérelmet nyújtott a' követkamrának azon visszaélés ellen, mellyel fogva 8 év aluli gyermekek a' gyárakban 15—17 órai munkára kénytetnek naponként, 's törvény által kéri meghatározatni a' dologidőt, Anglia példájára; annyival inkább, mivel az eröművek divatba hozatván, férfiak helyett ezentul csak gyermekek dolgozandnak a' gyárakban. — A' louvrei képcsarnok mellett nagy deszkasátor épül, hol jul. 29től fogva közszemlére leendnek függesztve azon főtvenyek, mellyeket Taylor gr. Spanyolországbul hozott. 450 követből még csak 260 tartózkodik Parisban. Furcsa pontosságú képviselés illy szórakozásban!

Lacave Laplagne és Salvandy ministerek lábköszvényben (podagra) fekszenek; mire a' Charivari csinytalanságból megjegyzi: ez okul nem is csuda tehát, ha a' ministerium csak lassan halad előre. — Dudevant asszonyosság, Sand György név alatt ismert híres író Parisban, a' Figaro szerint férfias neve miatt felszólított, hogy a' nemzetország 11ik ezredébe álljon mint vadász ki, 's mivel ez a' parancsnak nem engedelmességek, tizenkét órányi fogságra ítéltetett. A' dolog csak később világosult föl. — A' legújabbban felfüzdözött összeesküvésről a' Revue de Paris azt mondja, hogy az egész összeesküvés következő történetből áll: Egy félig ittas mázoló néhány szolgálattelvő katonát 's altisztet megkínált a' kezében tartott palack égettszeszszel, 's mivel e' kínálat sértő kifejezésekkel kísérte a' király ellen, azonnal befogatott. Erre megmozdítottak szobáját, 's néhány személyét, kik közelebb összekötésben állottak vele. Ezeknél néhány csomó töltést találtak a' Siécle lapba borítva. Minden egyéb állítás ez összeesküvésről a' laptalan. —

OLASZORSZÁG.

A' Messaggiere Modenese jun. 21ki oldaléka a' rögtönítelő katonai biztosság jun. 19én kihirdetett ítéletét közli 104 olly személy ellen, kik nagyobb vagy kisebb mértékben részesültek az 1831ki zendülési mozgalmakban, kik azonban, egyet kivéven, jobbadán mind kibujdosának Olaszországbul. Közülök 29 kötéltre ítélteték, 's a' büntetést arczképükön viendik véghez, ezenkívül jóságaik elkoboztatnak; 23 holtiglani; 5 husz évi; 17 tíz; 's 16 öt évi gályarabságra; 2 öt; 3 három; 's 1 egy évi börtönrre; mindnyájan pedig kárpótlásra a' kormány 's egyéb magányos károsultak iránt, 's a' perkölttség megtérítésire, kárhoztattak. A' modenai uralkodóhg helyben hagyá ez ítéletet, 's dr. Salimbini Fülöpnek megengedé saját házában tölthetni egy évi fogságát, mivel a' törvényszék előtt azonnal megjelent 's mindent kivallott.

NÉMETORSZÁG.

Emlékeznek Olvasóink a' német szövetséggyűlés azon végzetelére, mellyel fogva, ha a' szövetséges statusokban az ország képviselőjei, 's a' fejedelem, vagy annak kormánya valamely kérdésről a' törvényhozás utján meg egyezhetnek, akár az egyik akár másik kívánandja, bizonyos választott bíróság lenne a' vitás kérdést eldöntendő; e' végre a' bíraskodás egész menete is, 's a' tagok megválasztás-módja, meghatározatott. Kurhessenben a' választó fejedelem a' Karokkal 's RRdekkal nem tudott a' törvényhozás utján megegyezni bizonyos rottenburgi uradalnak jogviszonyairól, 's az országgyűlés hihetőleg a' főnérdékelt választandó bíraskodásra hivatkozott, mert az országgyűlési biztos jun. 28án következő leírást olvasott föl a' RRdek előtt azok fölrása következtében: „Istenkegyelméből Vilmos Fridrik, hesseni választó fejedelem 's együtt-uralkodó s' a' t. Azon előadás által, mellyet hű RRdeink nekünk nyújtott felírásukban az egykori rottenburgi részben foglalt uradalnak jogviszonyiról előterjesztének arról, hogy az iránt fenálló jogállapot alaposan megtámadtathatik, épen sehogy sem győződhetünk meg, szintolly kevésbé tartjuk a' viszonyokhoz illőnek, hogy valamely választott bíróság-fölállítást rendeljünk jogaink elismerésére, további biztósító ítélet hozatása végett. A' mostani viszonyokban épen semmi másítást sem engedhetünk meg. s' a' t.“

TÖRÖKORSZÁG.

Panaszok következtében a' szegény hajósok résziről, kik „Levant“ 's „Essex“ angol gőzösek által kényerőket veszték, a' nagyur megtiltá az említett hajóknak az utazást, később azonban az idegen ministerek közbejárultára a' frankoknak (keresztvényeknek) megengedé a' gőzösek használatát, mire a' török hajósok több durva sérelemmel illeték a' gőzhajókat, 's végre egyenesen megtámadni szándékoznak azokat, úgy, hogy a' porta kénytelen volt szigorubb rendszabályokhoz nyulni 's a' kolomposakat befogatni. — Shark, éjszakamerikai goelette, Porter ügyviselővel fődözetén, fermán nélkül vitorlázván keresztül a' dardanellákon, az unklar-iskelessii szerződést megsérté, mi a' szultánt igen fölboszantá; Porter azt állítá, hogy Shark nem hadi hanem kereskedőhajó; 's ezzel úgy szólván elismeré Éjszakamerika az olly sok vitára alkalmat nyújtott szerződést. —

GABONAAR. Vidéki városink piaczin; pozs. mérője váltó gar.

	buzs	készsz.	rozsa	árpa	szab	akur.	kőles
jun. 28án Ungvár	96-92	86-82	70-66	62-58	40-37	94-90	—
„ 30án N.Becske	80-70	65-60	64	40-30	35	65-60	—
„ 30án Arad	76	60	58	30	34	60	—
jul. 1én Pécs	70-60	52	52	40	30	65	—
„ 1én Baja	80-67	57-50	47	30	27	53	—
„ 4én Debreczen	110-100	80-70	55-50	40	40	80-70	85-80
„ 6án Losoncz	90	65	55	30	24	—	—
„ 7én Uj-Becse	80-70	—	—	30-25	25-20	—	—
„ 8án Szeged	85-80	70-65	60	35	35	70	70
„ 8án Sz.Fejérv.	78-70	65-60	52-43	45-44	32-30	70-65	70-65
„ 8án Komárom	82-66	63-45	53-40	40-38	31	—	—
„ 14én Pest.	90-68	63	50-43	40-30	31-26	73-60	—

PÉNZKELET: Bécs, jul. 12iken 5 pCtes status-kötelezvény 105 1/2; 4 pCtes 100 2/3; 3 pCtes 76 9/16; 1834ki 500 flous. kölesön 577 11/32; bécsvárosi 2 1/2 pCtes bankkötelezvény 66 1/3 Bankrészevény darabja 1371.

DUNAVIZ-ÁLLÁS: Julius 13dik: 8' 4" 0" 14dik: 7' 11" 6" 15dik: 7' 10" 6".